

РЕШЕНИЕ

№ 3666

гр. София, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 30.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **3651** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.188 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на „Лирпа“ ЕООД - [населено място], представлявано от управителя С. А. А. срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПAM/ № ФК-С2115-0132624 /29.03.2023г. издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1, б.” а” и чл. 187, ал. 1 от Закона за данък върху добавена стойност /ЗДДС/, е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект – магазин за цветя, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Лирпа“ ЕООД и забрана за достъп до него за срок от 14 дни. В жалбата се навеждат твърдения за незаконосъобразност на оспорения административен акт като е немотивиран, а срокът на наложената ПAM необоснован и непропорционален на извършеното нарушение, не отговаря на целта на закона. Иска се отмяна на ПAM.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответникът Началник отдел „Оперативни дейности“ – [населено място] в Главна Дирекция "Фискален контрол" при ЦУ на НАП, представляван от юрк. П., оспорва жалбата и моли процесната заповед да бъде потвърдена. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 08.03.2023г. в 11:02 часа е извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС – магазин за цветя, находящ се на адрес: [населено място], [улица], стопанисван от „Лирпа“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК]. При проверката е констатирано, че търговецът в качеството си на задължено лице по чл. 3 от Наредба Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин на министъра на финансите, не регистрира и отчита всяка извършена продажба на стоки и услуги от търговския обект, чрез издаване на фискални касови бележки от въведеното в експлоатация за обекта фискално устройство (ФУ), с което е допуснато нарушение на разпоредбата на същата наредба и чл. 118, ал. 1 от ЗДДС.

Проверката е започнала с извършване на контролна покупка на 1 бр. букет на стойност 45,00 лв. в 10:45 ч. на 08.03.2023г., заплатена в брой от М. К. И. – инспектор по приходите. Плащането е прието от С. А. – управител, за сметка на „Лирпа“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], за което не е издадена фискална касова бележка от монтираното в обекта фискално устройство Модел “TREMOL ZM-KL V2” с ИН на ФУ: ZK075232 и ИН на ФП: 50165087 и потвърждение към приходната администрация № 4374606/03.01.2020г., нито касова бележка от кочан. Плащането е осъществено преди легитимирането на органите на НАП. След легитимирането на органите на НАП от фискалното устройство е отпечатан дневен финансов „X“ отчет и КЛЕН за дата 08.03.2023г., от които е видно, че гореспоменатата продажба не е отразена като регистрирана чрез издаване на фискална касова бележка. От констатацията следва, че „Лирпа“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] не е изпълнил задължението си за направеното плащане да издаде фискална касова бележка.

Контролните органи са направили извод, че „Лирпа“ ЕООД не е спазило реда и начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ от Закона за данък върху добавената стойност.

За установените факти и обстоятелства е съставен протокол за извършена проверка сер. АА №0132624/08.03.2022г. на основание чл. 110, ал. 4, във връзка с чл. 50, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

С оглед горните на констатациите на приходния орган е издадена и процесната Заповед за налагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № ФК-С2115-0132624 /29.03.2023г. издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1, б.” а” и чл. 187, ал. 1 от Закона за данък върху добавена стойност /ЗДДС/, е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект – магазин за цветя, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Лирпа“ ЕООД и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

Въз основа на установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, с правен интерес, в законоустановения срок и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима.

Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената форма и при

спазване на административнопроцесуалните правила за издаването му. Описанието на извършеното нарушение е пълно и ясно, относимо към фактическия състав на мярката по чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ от ЗДДС. Заповедта е издадена при спазване на общите процесуални правила на чл.35 и чл.36 от АПК за изясняване на релевантните факти и обстоятелства от значение за случая посредством събиране на всички относими, допустими и достатъчни доказателствени средства. Не се констатира процесуални нарушения по издаването на заповедта, поради което и не е налице незаконосъобразност на това основание.

Предвид обстоятелството, че жалбоподателят не е опровергал установената при проверката фактическа обстановка, която се подкрепя и от събраните по делото доказателства, следва да се приеме, че са налице материално-правните предпоставки по чл. 186, ал. 1, т. 1, б. "а" ЗДДС за налагане на мярката. В случая допуснатото нарушение не е спорно между страните.

Спорен е въпросът доколко размерът на срока за прилагане на ПАМ е в унисон с целите, регламентирани в чл. 22 от ЗАНН, и с принципа за съразмерност, прогласен с чл. 6 от АПК.

Законодателят е преценил, че нарушаването на реда за отчитане на продажбите в търговските обекти представлява нарушение, за чието предотвратяване и преустановяване следва да се наложат предвидените в чл. 186, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 от ЗДДС принудителни административни мерки. Независимо от горното, съдът приема жалбата за основателна, поради следното:

При определяне на срока на мярката не са изложени конкретни мотиви, от които е видно, че така определен срок нарушава принципа за съразмерност, установен с чл. 6, ал. 2 АПК. Ето защо, съдът намира, че прилагането на ПАМ не е в унисон с целите, регламентирани в чл. 22 от ЗАНН и с принципа за съразмерност, прогласен с чл. 6, ал. 2 АПК, при установен инцидентен случай както относно самия търговец, така и по отношение на търговския обект, то налагането на процесната ПАМ за срок от 14 дни не би могло да се определи като съразмерно.

В случая, в оспорената заповед са изложени изцяло бланкетни мотиви за продължителността на срока, за който е наложена процесната ПАМ. Независимо, че е посочено, че са съобразени тежестта на извършеното нарушение и последиците от него, дори не е съобразено местоположението на търговския обект, вида и характера на търговската дейност, то посочените в тази връзка релевантни факти и обстоятелства не са подкрепени с никакви доказателства. Изложените аргументи за продължителността на срока на ПАМ са общо формулирани, формални изявления и нямат характера на същински мотиви като правни и фактически основания относно целите на ПАМ в конкретния случай - за значимостта на охраняваните обществени отношения, тежестта на нарушението, последиците от него и необходимостта от осигуряване защита на обществения интерес и предотвратяване възможността за извършване на ново нарушение. Не става ясно как е формирана волята на органа да определи срок на мярката около средния размер, респ. кои конкретни обстоятелства са от значение и каква е тяхната тежест. Няма конкретизация относно това какъв е оборотът на търговския обект, като по делото се представят фискални бонове и дневен отчет само за датата на извършената проверка- 03.03.2022г., без да е направен сравнителен анализ с други отчетни периоди. Липсват и данни дали търговецът е извършвал друго нарушение по ЗДДС, както и данни за други фактически обстоятелства, които биха били относими към преценката за определяне на срока на

ПАМ около средния размер. При липсата на каквито и да било конкретни мотиви, свързани със субекта и фактичката обстановка, не става ясно защо, без да е установено, че в проверения обект има трайна практика да не се издават фискални бонове за извършени продажби, от административния орган е определен именно този срок за промяна на организацията на дейността в конкретния обект. Единствено бланкетно посоченото обстоятелство, че дружеството отдавна осъществява търговска дейност, без конкретни доказателства, не обосновават определянето на продължителност от 14 дни за налагане на мярката. Наред с това обстоятелството, че нарушението е доказано, не следва да игнорира необходимостта от формирането на конкретни мотиви във връзка с продължителността на срока за налагане на процесната ПАМ. Не налага на извода за законосъобразност на определения срок и довода, че същият е необходим за възстановяване на нарушения ред на държавно управление, както и за постигане на промяна в посока правилно отчитане на дейността на търговския обект с цел недопускане на вреда за фиска. В посочения смисъл е съдебната практика на Върховния административен съд, обективирана в решение № 5006 от 20.04.2021 г. по адм. д. № 13590/2020 г., решение № 7615 от 24.06.2021 г. по адм. д. № 1621/2021 г., решение № 7619 от 24.06.2021 г. по адм. д. № 11853/2020 г., решение № 7892 от 30.06.2021 г. по адм. д. № 2193/2021 г. и др.

При издаване на ЗПАМ следва императивно да се спазва принципът на съразмерност по смисъла на чл. 6, ал. 5 от АПК като правилото е, че административните органи следва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. В случая съразмерността на мярката, преценена на базата на всички данни за конкуренция между лични и обществени интереси, е нарушена, тъй като установеният размер на срока за налагането ѝ не е обоснован, като се засягат права и законни интереси на адресата в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която тя се налага.

Поради гореизложените съображения, съдът намира, че жалбата следва да се уважи, а оспорения административен акт да се отмени като материално незаконосъобразен и издаден в несъответствие с целта на закона.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд-София град, 55 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С2115-0132624 /29.03.2023г., издадена от началник отдел „Оперативни дейности“ С. в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която е наложена принудителна административна мярка – запечатване на търговски обект – магазин за цветя, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Лирпа“ ЕООД и забрана за достъп до него за срок от 14 дни.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

